

+ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

αὐτὸν τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα,
τὸν ἐνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ Ὄμοτιμον, καὶ Ὄμοούσιον,
καὶ Ὄμοδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ.

**+Τὸ Τενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαστιστοῦ
Τιωάννου**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὸν Έξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

"Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα..."

Ὕχος πλ.δ'

ὁ α' χορὸς

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

ὁ β' χορὸς

**Στίχ., Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ..**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ α' χορὸς

**Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς,**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ α' χορός

Ἀπολυτίκιον. Ὅχος πλ. δ'.

**Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.**

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί...Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου Ὅχος δ'

**Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε
οὐκ εύποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ**

πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

ό α' χορὸς

Καὶ νῦν... Ὁχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εῖ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφώνησις

Ότι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ό α' χορός

Ὕχος δ' - Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ, Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν, Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ό β' χορὸς

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ὁχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἦν ἑορτάσωμεν φαιδρῶς, αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας, ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον, ἐφώτισε.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ό α' χορὸς

Κάθισμα Ὁχος πλ. δ' - Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθης ως ἀληθῶς, Ιωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ως φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες, Μετανοεῖτε, ἥγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον, ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

ό β' χορὸς

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Η τοῦ Πνεύματος πηγή, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὃν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τόν κόσμον ἐφώτισε.

Μετὰ τὸν Πολύέλεον

ό α' χορός

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' - Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Αγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας, Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστήν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων, Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, Λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός, Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

ό β' χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Μετὰ τὴν Ἔγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὑψος οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας οἰκτίρμον· Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν, ὥσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Τὸ α' Άντιφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

ό α' χορός

- **Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.**

ό β' χορός

- **Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.**

ό α' χορός

- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.**

ό β' χορός

- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.**

ὁ α' χορός
Δόξα Πατρί...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται,
τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.**

ὁ β' χορός
Καὶ νῦν...

**Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.**

Προκείμενον Ἡχος δ'
ὁ α' χορός

**Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.**

ὁ β' χορός

**Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.**

ὁ α' χορός

**Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.**

**Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.**

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Κατὰ Λουκᾶν

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου καὶ
περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὗτω μοι πεποίηκεν ὁ
Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό δνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ
Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ
ἡκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὅγδοῃ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ**

πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι· Οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὄνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἀγίου καὶ προεφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ημέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν’ψαλμὸς χύμα

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ὁ β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ὁ α' χορὸς

Ἡχος β'

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθείς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς, Μετανοεῖτε, ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Οι Κανόνες
ῳδὴ α'
῾Ηχος βαρὺς
ὁ α' χορὸς
Ο Εἰρμὸς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ
βραχίονι, ἃσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ὁ β' χορὸς

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ
βραχίονι, ἃσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ὁ α' χορὸς

Ἐργῳ, ώς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα
ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

ὁ β' χορὸς

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη, τοῦ θείου
Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἐτερος Κανὼν ίαμβικὸς

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων ᾿Ηρωελεγείων

Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,

Ἐκ Γενέτου κόλπων ἥκας ἐπιχθονίοις

Οἴα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον θεότητος ἀὖλον.

Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ύμνοπόλοις.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ

ῳδὴ α'
῾Ηχος δ'
ὁ α' χορὸς
Ο Εἰρμὸς

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω.

Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον

Ιλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,

Ορᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος

Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἃσμασιν.

ὁ β' χορὸς

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω.

Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον
Ιλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,
Ορᾶ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ὁ α' χορὸς

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα.
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον

ὁ β' χορὸς

Ορος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν.
Ἐργον γὰρ ἐκπεράνας, εὗφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαίᾳ, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ώς ὑπέσχετο.

ὁ δὲ α'

‘Ο Είρμὸς Ἡχος δ'
«Τριστάτας κραταιούς»

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ὄρθρος εὐπρεπῆς, τοῦ ἥλιου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός,
κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ,
ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὅψιστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοῶ
σοὶ τῷ νἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ
φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἔτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Πημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθῆς,
καὶ σιγὴν κατακρίνεται, λύεται δὲ ἀφνω ταύτης, ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται,
Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

ὁ β' χορὸς

Kai vñv...

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, Κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

ῳδὴ γ'
ὁ α' χορὸς
Ο Είρμὸς

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἔως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐνῷ στερεωθήσεσθε.

ὁ β' χορὸς

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἔως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐνῷ στερεωθήσεσθε.

ὁ α' χορὸς

Η τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἀρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐνῷ ἐστερεώθημεν.

ὁ β' χορὸς

Η τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἀρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐνῷ ἐστερεώθημεν.

Είρμὸς ἄλλος

ὁ α' χορὸς

Ἐρόηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Υβριν τε δυσκάθεκτον εὔτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ὁ β' χορὸς

Ἐρόηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Υβριν τε δυσκάθεκτον εὔτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ό α' χορὸς

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη.
Πήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

ό β' χορὸς

Ὕπν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὗ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἥχος ἐν **Σιὼν τοῖς** ἔθνεσιν.

φόδὴ γ'

‘Ο Εἰρμὸς
«Οὐκ ἐν σοφίᾳ»

ό α' χορὸς

Στίχ. Αγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσποτικὴ μέν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός, εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

ό β' χορὸς

Στίχ. Αγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσποτικὴ μέν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός, εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Τυσσὴ καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ώς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Απειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον, οὐ γάρ ἐστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφόνησις

”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

”Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὅψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ο Οἶκος

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐνωσον σαύτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Κάθισμα Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Ωσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ νιός, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρήσιᾳ πολλῇ, Εὐθύνατε βοῶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὄδούς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται καὶ σώσει, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας, ὃν προκηρύξας ὁ Ἰωάννη, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

φόδη δ'

Ο Εἱρμὸς

Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα, τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χρηστούς σου ἐλήλυθας.

Ο ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθείς, πρώην τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθὴς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρί, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηνεν, ως πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἱρμὸς ἄλλος

Ἄναξ ἀνάκτων, οὗτος ἐξ οἴου μόνος,

Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου.

Ισοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,

**Νημερτὲς ἐξέπεμψας ώς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.**

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Αόγῳ κεραννὺς συντεθεὶμένῃ φύσει,
Ομβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευράς, ὡς Θεοῦ Λόγε,
Επισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ.
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριτοῖς οὐσίαν,
Νημερτές, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν.
Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Οσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας.
Υπερφυῶς τελεῖ γὰρ ώς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ολην πορίζων. τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

ὁδὴ δ'

Ο Είρμος

«Ο καθήμενος ἐν δόξῃ»

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρωστίας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν θέωσιν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἀγγελον βροτὸν τὸν Ἰσάγγελον, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώπου σου, προκραυγάζοντα, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Δόξα Πατρὶ...

Υπηρετῆσαι ώς δοῦλος τῷ Δεσπότῃ γεγέννημαι, εἰς αὐτὸν γὰρ ἦκω, τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ώς τῆς Παρθένου τὸν τόκον προπιστώσηται, παραδόξως στειρεύουσα, γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Kai vñ...

Η Άγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ώς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὗ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὡδίνησε, καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τόν Θεάνθρωπον.

ῳδὴ ε'

Ο Είρμὸς

Tὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται, φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

H ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν, Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός, μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ᾧ κατοπτεύεται ἀγιότητος.

Είρμὸς ἄλλος

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ω τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἑκκλησίας,
Nῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
H γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Kαθώς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Aδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,
Sοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους,
Eπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Pατροσθενὲς ξύμμορφον, δὸν Σωτὴρ ἔφη.

Iητο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἀμαρτίας,
X αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεὸς Λόγος πάνταρχος, ἄχραντον δόμον.
Oμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,
Nῦν ἐγκατοικίζεται. Πνεύματος φάος.

Φόδὴ ε'
Ο Εἰρμὸς
«Νῦν ἀναστήσομαι»

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα, φωνὴν πᾶσι κηρύττουσαν, γλώσσῃ τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὅλη σώματος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθετο Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἔχθραίνοντας αὐτῷ ως διπλοῖδα, τὴν αἰσχύνην ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱόν κηρύττοντα.

Δόξα Πατρὶ...

Γήθεται ἄπασα, κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεϊκῶς, σὺ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Καὶ νῦν...

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικὰ ἔφησαν φωναί, ὅρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινήν, ἐξ ἣς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἀγνὴ κόσμον ἄπαντα.

Φόδὴ ζ'

Ο Εἰρμὸς

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ως ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βιῶ σοι, Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ως εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως Κύριε, ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρέυστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Εἰρμὸς ἄλλος

Ιλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Τιν, ως Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ολον τὸν ἄδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Τιμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
Υλης ἀπεχθοῦς καυστικῶν μολυσμάτων,
Ρύπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Ορεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,
Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποππυσμάτων,
Ωκιστα δεικνύς, πυρπνόως καθιδρύεις.

φόδὴ ζ'

Ο Εἱρμὸς

Ἡλθον εὶς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἄμαρτημάτων, ἀλλ' ως Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ως φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.

Θεὸν Λόγον ἔγνως ως Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύῃ, καὶ τῇ ταύτῃς χρησάμενος γλώττη, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Δόξα Πατρὶ...

Ασιγήτως ως φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστά, ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν διαλύσαι στείρωσιν, τῶν ύμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Kai vñv...

Αστέκτου θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὡς Θεοτόκε, ἡ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφόνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἡχος γ' - Η Παρθένος σήμερον

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας, δονπερ γάρ, προανεκήρυξαν οἱ

Προφῆται, τοῦτον δή, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου,
Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ο Οἶκος

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἰερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου, Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον, τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἀνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀγνή, ἀλλὰ τοῦ ἐκ Παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, **Προφήτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.**

Συναξάριον

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι

- Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ
- Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.
- Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ Όμότιμον, καὶ Όμοούσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχοι

- Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,
- Δι' οὗ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

Καταβασίαι

ὁ α' χορὸς
῾Ηχος δ'

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω.

Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον

Ιλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὅμματος νόου,

Ορᾶ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ό β' χορὸς

Ἐρόηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
Υβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην,...

ό α' χορὸς

..**κ**αὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ό β' χορὸς

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου.
Ισοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ώς εὐεργέτης,
Ἄδουσι, δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

ό α' χορὸς

Αυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ω τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἑκκλησίας,
Νῦν ἐκ Σιων γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Η γλωσσοπυρσόμορφος πνεύματος χάρις

ό β' χορὸς

Ιλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ο Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ιν, ώς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ολον τὸν Ἄδαμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

ό α' χορὸς

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὄργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Η τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοῖν, Τριάς μόνη,
Ισοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἰ.

ό β' χορὸς

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Αύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ο τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
Υμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Η δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Tὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ὁ δὴ θ'

ὁ α' χορὸς

Ο Εἱρμὸς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ α' χορὸς

Επιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὄχοιύμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἣς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

ὁ β' χορὸς

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἥκουετο, τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

ὁ α' χορὸς

Εἱρμὸς ἄλλος

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.

Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,

Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ιλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

ὁ β' χορὸς

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.

Ἀπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,

Πητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ιλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

ό α' χορὸς

Τύδειν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην.

Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον

Νοσοῦσαν ἀλθένοντα τὴν βροτῶν φύσιν.

Ος, δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος

Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

ό β' χορὸς

Οσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις,

Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἥλλοιωμένοι,

Οθνείαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην

Ισοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,

Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Ωδὴ θ', τοῦ Προδρόμου

Ο Είρμὸς

Τχος δ' «Λόγου Θεοῦ».

ό α' χορὸς

Στίχ. Αγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ὃ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

ό β' χορὸς

Στίχ. Αγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ὃ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Ως πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν, τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Η πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης
τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς
Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Καταβασία

ὁ α' χορὸς
῾Ηχος δ'

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εῦλαλον στόμα,

Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ιλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφώνησις

Ὄτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον ῾Ηχος γ'

ὁ α' χορὸς

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν,
τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον
πάντας.

ὁ β' χορὸς

Γυναικες ἀκουτίσθητε ῾Ηχος β'

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν
διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δὲ
τὴν μέλλουσαν, χαράν καὶ ἀγαλλίασιν, διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ^ν
φαιδρῶς ἔορτάζει.

ὁ α' χορὸς

Ἐτερον ῾Ηχος ὁ αὐτὸς

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις
πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος
φωταγωγεῖται,...

ὁ β' χορὸς

...**Τ**ριάδα σέβειν ἀγίαν.

AINOI

ὁ α' χορός
῾Ηχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ό β' χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ό α' χορός

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον. Δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου, σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

ό α' χορὸς

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναῖδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ό β' χορός

΄Ηχος πλ. δ'

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὔλαλον δείκνυσιν. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἡς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ώς μόνος εὔσπλαγχνος.

ό α' χορὸς

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡς τῆς ἀφράστου σου, εὔσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἡς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ώς μόνος εὔσπλαγχνος.

ό β' χορὸς

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν Κύριον.

΄Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, Καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν. Ὡς τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὃν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

ό α' χορὸς

Λόξα πατρὶ.... ᾖ Ηχος πλ. β' - Ανατολίου

Αστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν..... ᾖ Ηχος πλ. δ'

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἔκεī κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ἥχον πλ. δ' (Αργή ἡ σύντομος)

- . **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
- . **Υμνοῦμέν σε,** εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- . **Κύριε βασιλεῦ,** ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.
- . **Κύριε ὁ Θεός,** ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- . **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,** ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- . **Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος,** σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.
- . **Καθ'** ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- . **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- . **Εὐλογητὸς εἶ,** Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Άμήν.
- . **Γένοιτο,** Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- . **Εὐλογητὸς εἶ,** Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- . **Εὐλογητὸς εἶ,** Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- . **Εὐλογητὸς εἶ,** Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- . **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,** ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
- . **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,** δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- . **Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς,** ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
- . **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ό Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ὁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ

Άγιος ό Θεός,

Άγιος Ἰσχυρός,

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἡχος πλ. δ'.

**Εὐλογητὸς εῖ, Χριστὲ ό Θεὸς ἡμῶν, ό πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α'

Ἡχος β'

Στίχ. Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσόν ἡμᾶς.

Στίχ. Ήμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ρῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὃν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ό φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Ἡχος ό αὐτὸς

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ιακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Στίχ. Εξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ.Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν..

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ὕχος πλ. δ'

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ότι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Στίχ. Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εἰσοδικὸν

(ψάλλεται ύπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἃσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ,...
...ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

(ψάλλεται ύπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Τὸ Ἀπολυτíκιον Ἡχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτíκιον τοῦ Προδρόμου Ἡχος δ'

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύγτεται.

Κοντάκιον

(ψάλλεται ύπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἡχος πλ. δ'

Οτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

**Ἄντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου
Ἡχος α'**

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε Ἀλληλούϊα.

Ἀπόστολος

Προκείμενον Ἡχος πλ.δ'

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεὸς μου.

**Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα.
(Ἐφεσ. ε' 8-19).**

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε [ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ] δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους,

μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἔστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται, πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστιν. διὸ λέγει, Ὅτιον, οὐ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι οὐ Χριστός. Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ως ἄσοφοι ἀλλ’ ως σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν τῷ ἔστιν ἀσωτίᾳ, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἐαυτοῖς [ἐν] ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ψαλτικαῖς, ἃδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος β' (ψαλμός ν')

Στίχ. Ἐλέησόν με, οὐ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μή ἀπορρίψῃς μὲν ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Εὐαγγέλιον (Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπὸ ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου, ἔδοξε κάμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ τῶν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ιερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἡσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἀμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἦν ή Ἐλισάβετ στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ιερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντί τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ιερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος· ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυμιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἴδων, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτόν. Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μή φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν

σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον [τοῦ] κυρίου, καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ ᾧδοὺ ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἕχρι ἦς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτόν. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι Οὕτως μοι πεποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδόῃ ἥλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μῆτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδείς ἐστιν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὄνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῳχθῇ δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ρήματα ταῦτα, καὶ ἐθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χεὶρ κυρίου ἦν

μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων, Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον κυρίου ἐτοιμάσαι ὄδοντας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέονς Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὄδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ηὕξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

·Ο Εἱρμὸς τῆς θ' ωδῆς ἥχος δ'

Χαίροις Ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος.

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,

Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.

Ιλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἄπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως **δοξάζομεν.**

Κοινωνικὸν

ἥχος α'

Τὸ Πνεῦμα σου ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Ἀλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα

ἥχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.
(Τρίς).

Ἀπόλυσις

‘Ο Ιερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὗτως

«...·**Ο** ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τό Πανάγιον Πνεῦμα, ἐπί τούς Ἀγίους Αὐτοῦ μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, Χριστός, ὁ ἀληθινός...».

<https://agioskosmasdetolos.wordpress.com>